

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 4. septembra 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obvinenému **D. K.**, o uložení ochranného liečenia podľa § 73 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného D. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. augusta 2009, sp. zn. 5To/232/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D. K. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno uznesením z 18. júna 2009, sp. zn. 2Nt/11/2008, uložil D. K. podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto uzneseniu podal D. K. sťažnosť, ktorú Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 4. augusta 2009, sp. zn. 5To/232/2009, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ zamietol.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal D. K. dovolanie (23. júna 2011) doplnené jeho písomným podaním z 11. januára 2012. Okresný súd predložil dovolanie obvineného spolu so spisovým materiálom dovolaciemu súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky (sp. zn. 2Tdo/61/2011) po preskúmaní spisového materiálu skonštatoval, že postup okresného súdu nebol správny, keďže tento dovolanie obvineného predložil dovolaciemu súdu na rozhodnutie bez toho, aby tento bol zastúpený v konaní obhajcom, a aby bol dodržaný postup podľa § 373 ods. 3 Tr. por.

Následne Okresný súd Brezno uznesením z 24. januára 2012, sp. zn. 2Nt/11/2008 ustanovil podľa § 373 ods. 2, § 40 ods. 2 Tr. por. D. K. obhajcu, ktorý bol neskôr (uznesením Okresného súdu Brezno z 2. februára 2012, sp. zn. 2Nt/11/2008) oslobodený od povinnosti

obhajovať D. K. ohľadne podania dovolania.

D. K. 2. februára 2012 doručil osobne do podateľne okresného súdu svoje podanie, ktorým zbral dovolanie späť. Okresný súd predložil spisový materiál najvyššiemu súdu, ktorý konštatujúc, že došlo k predčasnemu predloženiu spisu na rozhodnutie, opätovne vrátil spis okresnému súdu bez rozhodnutia (sp. zn. 2Tdo/12/2012). Dovolací súd zistil, že obvinený nebol zastúpený obhajcom a neboli splnené podmienky § 373 ods. 3 Tr. por. a zároveň poukázal, že v osobe obvineného ide o osobu, u ktorej sú pochybnosti o jeho spôsobilosti sa náležite obhajovať a teda vziať účinne dovolanie, ktoré podal späť.

Následne proti rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený D. K. už prostredníctvom ustanoveného obhajcu (č.l. 66) 18. júna 2012 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. d/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a tretí, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený poukázal na to, že verejné zasadnutie sa konalo bez jeho účasti a prítomnosti, čím malo dôjsť k porušeniu ústavného i zákonného práva na súdnu ochranu a mala mu byť odňatá možnosť konať pred súdom podľa čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky. Za chybu konania považoval vykonané znalecké dokazovanie, keďže už 3. júla 2008 bol namietaný znalec MUDr. V., ktorý podľa tvrdení obvineného ho nikdy nevyšetрил. Ďalej obvinený vo svojom dovolaní uviedol, že odôvodnenie odvolacieho súdu je nedostatočné poukazujúc i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. júna 2008, sp. zn. I. ÚS 114/08 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/170/2005. V závere zdôraznil, že vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku a preto uplatnil ako dôvod svojho dovolania aj konanie na súde prvého stupňa v súlade s § 374 ods. 3 Tr. por.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací napadnuté uznesenie zrušil a prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bolo 30. júla 2012 doručené podanie obvineného označené ako doplnenie dôkazov k dovolaniu spolu s niekoľkými prílohami. Uvádza v ňom nasledovné:

„Dovolanie (ktorého kópiu som napokon obdržal dňa 26.7.2012), ktoré je totožné s mojím podaným dňa 23.6.2011 neuvádza argumenty, ktoré sú rozhodujúce pre revíziu prípadu 2Nt/11/2008 a preto si dovoľím uviesť ich znovu:

1. Vynechanie procesného úkonu – na rozhodnutie sudkyne R. nikdy nereagoval ani okresný súd, ani krajský súd.

2. Výpoveď MUDr. V. – sama osobe odporuje zákonnému a riadnemu psych. vyšetreniu. Vyšetrenie bolo zrealizované asi 20 min. rozhovorom s MUDr. Z., druhý ma nevyšetрил vôbec. Nebol prítomný psychológ, neboli urobené testy. Posudok, ktorý by dokázal urobiť aj bez rozhovoru so mnou je viditeľne účelový.

3. Kópia odberu vzoriek DNA – sfalšovaná tak, aby dodatočne kryla podvod 2 súd. znalcov.

4. C, Ca - podporná dokumentácia na dôkaz, že psych. posudok bol vopred objednaný prokuratúrou.

5. Bludné tvrdenia znalcov, ktorí vypracovali falošný posudok bez vyšetrenia a v súčinnosti s políciou a prokuratúrou.

6a, 6b – dôkazný materiál o úsilí okresnej prokuratúry, ktorej dozorujúca prokurátorka JUDr. G. rozhodla o mojom umiestnení v ústave aj bez súdneho pojednávania.

V prípade, že Najvyšší súd SR odmietne dovolanie tak, ako to urobil v prípade 1Tdo/39/2011, nemôžem naďalej byť občanom SR a budem si nárokovať imunitu voči jurisdikcii tohto štátu, ktorý v r. 2000 prerušil a zrušil právny vzťah, nezlegalizoval môj pobyt a neurčil právny štatút.“

Z tohto samostatného podania obvineného možno vyvodit' ďalší dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., t.j., že vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Brezno, ktorá navrhla toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko nie sú dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. d/, g/, i/ Tr. por. dané (č.l. 80).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. augusta 2009, sp. zn. 5To/232/2009, ako súdu druhého stupňa, ktorým súd podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť D. K. zamietol. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. g/ Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Bolo podané včas a na zákonom určenom mieste (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a označuje chyby konania a dôvod odvolania (§ 374 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným D. K. nie je dôvodné (chyby vytykané v dovolaní nepredstavujú naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu), a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolací súd skúmal najprv naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (v súlade s § 371 ods. 4 Tr. por.), t.j., že verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, pričom bližšie sa tomuto dovolaciemu dôvodu obvinený nevenuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že podmienky na konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného boli splnené. Obvinenému bolo riadne a včas predvolanie na verejné zasadnutie doručené a bol aj správne poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, čo sám obvinený ani vo svojom dovolaní nespochybňuje. Na predvolanie sám reagoval listom adresovaným súdu, v ktorom uviedol, že na verejné zasadnutie sa nedostaví. Za splnenia zákonných podmienok potom samosudca správne vyhlásil na verejnom zasadnutí konanom 18. júna 2009 uznesenie, podľa ktorého potom v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti D. K.,

pričom na spomínanom verejnom zasadnutí bola prítomná i ustanovená obhajkyňa D. K. JUDr. M. S. (§ 293 ods. 9 Tr. por.).

Pri uplatnenom dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. obvinený argumentuje, že po vykonaní verejného zasadnutia 3. júla 2008 spis nebol postúpený krajskému súdu na rozhodnutie o odňatí a prikázaní veci. Tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde, pretože Krajský súd v Banskej Bystrici o návrhu obvineného podľa § 23 ods. 1 Tr. por. rozhodol, a to uznesením z 29. apríla 2009, sp. zn. 3Nto/6/2009. Na veci nič nemení, že tento spis bol predložený na krajský súd samosudkyňou JUDr. A. G. a nie samosudkyňou JUDr. V. R., ktorá vo veci konala v čase, keď obvinený predmetný návrh na odňatie a prikázanie veci podal ústne do zápisnice o verejnom zasadnutí (č.l. 5).

Obvinený pri dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom) argumentuje, že znalec MUDr. V. ho nikdy nevyšetрил. Tento argument sa dotýka vecnej správnosti znaleckého posudku. Je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ obvinený nesúhlasí s obsahom znaleckého posudku, táto skutočnosť nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodnutí prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na verejnom zasadnutí a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na verejnom zasadnutí vykonané (čítanie znaleckého posudku MUDr. M. Z. a MUDr. P. V. podľa § 295 ods. 2, § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora, čítanie listinných dôkazov podľa § 295 ods. 2, § 269 Tr. por.). Pokiaľ ide o vyšetrovanie duševného stavu obvineného, toto bolo vykonané v súlade so zákonom a dovolací súd žiadne pochybenie v tomto smere nezistil.

Z ďalšieho obvineným uvádzaného dovolacieho dôvodu je zrejmé, že tento nie je vôbec odôvodnený. Na tento dovolací dôvod obvinený poukázal len formálne a to tak, že uviedol nasledovné: „V zmysle výkladových pravidiel sa dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nesprávnym právnym posúdením skutku, rozumie aj zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že išlo o iný trestný čin alebo nešlo o žiadny trestný čin“. Na základe vyššie uvedeného potom dovolací súd nemohol zaujať stanovisko k tomuto uplatnenému dovolaciemu dôvodu, keďže tento je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. a nie je viazaný právnymi dôvodmi dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2Tdo/30/2011).

Obvinený uplatnil ako samostatne uplatnený dovolací dôvod i § 374 ods. 3 Tr. por., teda že vytýkané pochybenia konania na súde prvého stupňa neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Takto však nie je možné chybu rozhodovania alebo konania, ktoré mu predchádzalo v dovolacom konaní uplatňovať. Ak sa namieta chyba konania na súde prvého stupňa, musí táto chyba zodpovedať niektorému z dôvodov dovolania uvedenému v § 371 Tr. por., a takto musí aj byť v dovolaní označená (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. júna 2012, sp. zn. 2Tdo/24/2012).

Z uvedených dôvodov najvyšší súd musel po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného D. K. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 4. septembra 2012

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková